

NIEBIAŃSKIE OBYWATELSTWO

Tekst przewodni: Flp 4,6.

Zakres studium: Flp 3,17-4,23.

Część I: Przegląd

Jezus i apostołowie przedstawiają chrześcijan jako żyjących jednocześnie w dwóch rzeczywistościach. Jezus powiedział: „Oddawajcie więc, co jest cesarskiego, cesarzowi, a co Bożego, Bogu” (Mt 22,21). Choć wierzący należą do społeczeństwa, w którym obecnie żyją, muszą jednak pamiętać, że już teraz mogą się cieszyć przywilejami wynikającymi z przynależności do Królestwa Niebios. Ponadto wierzący mają traktować te dobrodziejstwa jako znak ich więzi z Chrystusem: „A tak, jeśliście wzбудzeni z Chrystusem, tego co w górze *szukajcie*, gdzie siedzi Chrystus po prawicy Bożej” (Kol 3,1).

Jako poddani Królestwa Niebios musimy „postępować, jak przystoi na powołanie” nasze (Ef 4,1). Powołanie to obejmuje życie w radości i pokoju bez względu na trudności, jakich doświadczamy w naszej pracy dla Chrystusa, skoro wiemy, że naszą prawdziwą ojczyzną jest niebiańskie miasto (Hbr 13,14). Przez wiarę Abraham „oczekiwał miasta mającego mocne fundamenty, którego budowniczym i twórcą jest Bóg” (Hbr 11,10). Czeką na nas „dziedzictwo nieznikome i nieskalane, i niezwiędłe (...) w niebie” (1 P 1,4).

Ta lekcja podkreśla trzy zasadnicze tematy:

1. Poddani Królestwa Niebios żyją w sposób dojrzały, służąc jako wzorce godne naśladowania.
2. Chrześcijańska radość, podobnie jak pokój, nie zależy od zewnętrznych okoliczności, gdyż jest oparta na bliskiej więzi z Bogiem przez Chrystusa.
3. Radosne i życie i zadowolenie są możliwe nawet w tym trudnym świecie, ale ich zachowanie wymaga posłuszeństwa biblijnym zasadom.

Część II: Komentarz

Ilustracja

Dr Thomas Lambie „udał się do Etiopii jako lekarz-misjonarz. Po jakimś czasie chciał kupić kawałek ziemi i zbudować stację misyjną. Jednak etiopskie prawo zabraniało sprzedaży ziemi obcokrajowcom. Z miłości do Chrystusa i bliźnich dr Lambie zrzekł się amerykańskiego obywatelstwa i przyjął obywatelstwo etiopskie. Potem kupił ziemię i służył jako misjonarz” (Paul Lee Tan, *Encyclopedia of 7,700 Illustrations: Signs of the Times*, Garland 1996, s. 1176). Podobnie wierzący to ludzie, którzy z miłości do Chrystusa są gotowi porzucić ziemskie obywatelstwo, by należeć do Królestwa Niebios. Postrzegają siebie jako „gości i pielgrzymów na ziemi” (Hbr 11,13).

Poddani Królestwa Niebios

Paweł sugeruje, że chrześcijańscy przywódcy powinni być wzorami do naśladowania i dawać dobry przykład innym (Flp 3,17). To stwierdzenie jest przeciwstawione postępowaniu fałszywych nauczycieli nazwanych „wrogami krzyża Chrystusowego” (Flp 3,18). Są oni przeznaczeni na zagładę, gdyż kierują się własnymi impulsami. „Bogiem ich jest brzuch, a chwałą to, co jest ich hańbą, myślą bowiem o rzeczach ziemskich” (Flp 3,19). Chrześcijanie muszą pamiętać, że ich „ojczyzna jest w niebie” (Flp 3,20) i żyć zgodnie z tą świadomością.

Słowo przetłumaczone jako „naśladowca” w Flp 3,17 to *symmimētēs*. Występuje ono tylko raz w *Nowym Testamencie*, co sugeruje, iż Paweł świadomie wybrał to słowo jako mające bardzo szczególne i wyjątkowe znaczenie. Dosłownie oznacza ono „naśladowającego towarzysza”, kogoś, kto „przyłącza się do innych naśladowając ich” (William F. Arndt, i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, Chicago 2000, s. 958). W gruncie rzeczy Paweł ukuł ten termin, „by podkreślić wezwanie do naśladowania go skierowane do społeczności: «Naśladujcie mnie, każdy z osobna i wszyscy razem!»” (Gerald F. Hawthorne, *Philippians, Word Biblical Commentary*, t. 43, Dallas 2004, s. 217). Wezwanie to jest podobne do tego, co Paweł mówi w 1 Kor 11,1: „Bądźcie naśladowcami moimi, jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa”. Ostatecznie to Chrystus jest doskonałym wzorem dla chrześcijan. W Chrystusie wierzący mogą być dobrymi wzorcami osobowymi dla innych, jak wskazuje Paweł w 1 Tes 2,14: „Albowiem wy, bracia, staliście się naśladowcami zborów Bożych, które są w Judei w Chrystusie Jezusie”.

Jako poddani Królestwa Niebios musimy żyć zgodnie z wyznaczonym celem, trzymając się nadziei, iż nasz Zbawiciel przyjdzie z Nieba i zmieni nasze śmiertelne ciało w nieśmiertelne (Flp 3,20-21). Aż do tego dnia musimy czekać na Niego (Flp 3,20) i trwać w Nim (Flp 4,1), pewni, że nasz niebiański status jest znacznie lepszy niż ziemski.

Radość i pokój

Paweł uczy, że chrześcijańska radość i pokój nie zależą od zewnętrznych okoliczności. Podkreśla to wyraźnie, kiedy mówi: „Radujcie się w Panu zawsze; powtarzam, radujcie się” (Flp 4,4). Jak wiemy z doświadczenia, w świecie pełnym grzechu niemożliwe jest życie w doskonałych okolicznościach. Zatem jak moglibyśmy zawsze się radować, gdyby radość była zależna od zewnętrznych okoliczności? Właściwie doświadczenie prawdziwej radości jest możliwe tylko „w Panu”. Widzimy tu „prawdziwą podstawę chrześcijańskiej radości i sferę, w jakiej ta istnieje” (*Philippians, Word Biblical Commentary*, t. 43, s. 173).

Musimy zauważyć, że wezwanie do radowania się w Panu nie jest jedynie dobrą radą, ale jest nakazem. Życie w radości jest tak ważne według Pawła, iż nawiązuje do tej kwestii aż trzykrotnie w tym krótkim liście (Flp 3,1; 4,4.10). Jako przykład dla swoich adresatów (Flp 3,17), Paweł wzywa ich do radowania się w Panu (Flp 3,1; 4,4), gdyż on sam tak właśnie czyni (Flp 1,18; 2,17-18; 4,4). Radość jest jednym z głównych tematów *Listu do Filipian*. Grecki czasownik *chairō* („radować się”) występuje ośmiokrotnie w tym liście (Flp 1,18[2x]; 2,17-18.28; 3,1; 4,4.10). czasownik *synchairō* („radować się razem”) występuje dwukrotnie (Flp 2,17-18), a rzeczownik *chara* („radość”) - pięć razy (Flp 1,4.25; 2,2.29; 4,1). Tym, co czyni owo wezwanie do radowania się szczególnie zaskakującym, jest fakt, iż człowiek, który kierował do innych to wezwanie, sam znajdował się w więzieniu!

Chrześcijański pokój, podobnie jak radość, także nie zależy od zewnętrznych okoliczności. Jezus powiedział: „Pokój zostawiam wam, mój pokój daję wam; nie jak świat daje, Ja wam daję” (J 14,27). Tego rodzaju pokój jest możliwy jedynie w Panu. Jezus powiedział: „To powiedziałem wam, abyście *we mnie* pokój mieli” (J 16,33). Kiedy Paweł używa wyrażenia „pokój Boży”, podkreśla, że Bóg jest źródłem pokoju. Wyrażenie to może oznaczać „pokój tworzony przez Boga” albo „pokój udzielany przez Boga”. Jakikolwiek jest dokładne znaczenie tego wyrażenia, wierzący mogą doświadczyć pokoju, który „przewyższa wszelki rozum” (Flp 4,7), jedynie w więzi z Bogiem. Paweł sugeruje, że pokój Boży (Flp 4,7) jest możliwy dlatego, że „Bóg pokoju będzie z wami” (Flp 4,9). Krótko mówiąc, jak żyją wierzący świadomi swojej przynależności do Królestwa Niebios? Otóż żyją oni w radości i pokoju.

Instrukcje szczęśliwego życia

Radosne życie nie jest dziełem przypadku. Wymaga przestrzegania pewnych zasad i dlatego Paweł udziela szeregu instrukcji w Flp 4, a wiele z nich ma formę nakazu.

„**Radujcie się** w Panu zawsze” (Flp 4,4a). Powtórzenie „powtarzam, radujcie się” (Flp 4,4b) wskazuje, że nakaz ten ma być traktowany jak bardzo ważny.

„**Skromność wasza niech będzie znana** wszystkim ludziom” (Flp 4,5). „Greckie słowo przetłumaczone jako «skromność» (*epieikēs*) jest ciekawym, wieloznacznym słowem. W kontekście traktowania innych ludzi oznacza uprzejmość i łagodność, podczas gdy w kontekście więzi może oznaczać grzeczność i tolerancyjność, zaś w kontekście prawnym oznacza pobłażliwość” (Grant R. Osborne, *Philippians: Verse by Verse, Osborne New Testament Commentaries*, Bellingham 2017, s. 167).

„**Nie troszczcie się o nic**” (Flp 4,6). Ten nakaz jest przypuszczalnie oparty na nauce Jezusa: „Nie troszczcie się o życie swoje” (Mt 6,25; zob. także Mt 6,27-28.31.34). Łatwiej powiedzieć niż czynić. Paweł wskazuje, że troskę możemy pokonać przez modlitwę, prośby i dziękczynienie kierowane do Boga.

„**Myślcie** tylko o tym” (Flp 4,8). Paweł wymienia szereg cech, jakimi powinny się charakteryzować obiekty naszych myśli. Mają one być prawdziwe, pocziwe, sprawiedliwe, czyste, miłe i chwalebne. Paweł podkreśla, że to, o czym myślimy, ma być „cnotą i godne pochwały”.

„**Czyńcie to**, czego się nauczyliście i co przejęliście, co słyszeliście, i co widzieliście u mnie” (Flp 4,9). Innymi słowy, naśladowajcie dobre wzorce!

Jeszcze raz zauważmy, że wynikiem przestrzegania tych wskazówek jest to, co Paweł zawarł w niezwykłym stwierdzeniu: „A pokój Boży (...) strzec będzie serc waszych” (Flp 4,7). Zaledwie dwa wersety dalej w niemal identycznym stwierdzeniu Paweł wyraźnie sugeruje, że pokój Boży jest możliwy tylko dzięki temu, że „Bóg pokoju będzie z wami” (Flp 4,9).

Część III: Zastosowanie

Przemyśl poniższe spostrzeżenia, a następnie zadaj uczestnikom wspólnego studium pytania do dyskusji.

J.I. Packer trafnie zauważa: „Brak dobrych wzorców zawsze prowadzi do obniżania standardów, a dobre wzorce niestety są zbyt nieliczne w tym stuleciu” (J.I. Packer, „Some Perspectives on Preaching”, w: *Preaching the Living Word*, Geanies House 1999, s. 31). Bóg oczekuje od nas, chrześcijan, że wypełnimy ten brak (Mt 5,13-14). Jako poddani Królestwa Niebios zostaliśmy wezwani do służenia Bogu „wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznawaniu Boga” (Kol 1,10), aż do dnia, w którym otrzymamy udział w dziedzictwie świętych (Kol 1,12).

Obecnie możemy doznawać radości i pokoju nawet wbrew negatywnym okolicznościom. Taka radość i pokój są możliwe jedynie dzięki ścisłej więzi z Bogiem. Choć na Ziemi nie ma pokoju, możemy znajdować pokój w Chrystusie (J 14,27). Życie w pokoju i radości nie jest dziełem przypadku. *Biblia* podaje nam szereg instrukcji

służących osiągnięciu obfitego życia, jakie Bóg zamierzył dla swoich dzieci. Ogólnie rzecz biorąc, żaden zbiór takich instrukcji nie jest ważniejszy niż Dziesięcioro Przykazań. Ellen White wyraziła to najtrafniej: „Nasze dobro i szczęście zależą od ścisłego posłuszeństwa prawu Bożemu. (...) Złamanie któregośkolwiek z tych dziesięciu przepisów jest jednoznaczne z brakiem lojalności wobec Boga Niebios. Zachowywanie każdej joty i kreski prawa jest niezbędne dla naszego szczęścia oraz szczęścia wszystkich, którzy są z nami związani” (Ellen G. White, w: *Signs of the Times*”, 3.3.1881).

Pytania do dyskusji

1. W jaki sposób my, chrześcijanie, możemy być dobrymi wzorcami osobowymi zarówno w naszych zborach jak i w społeczeństwie?
2. Jak posłuszeństwo prawu Bożemu wiąże się z życiem w radości i pokoju?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji”:**
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz. 20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia